

กรมศิลปากร
สำนักงานหอสมุดแห่งชาติ
กระทรวงมหาดไทย

ตำนานพระธาตุเมืองนครศรีธรรมราช

พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานสถาปนากิจศพ

นางยุพิน ไตรภักดิ์

ณ เมรุวัดมกุฏกษัตริยาราม

๕ กันยายน ๒๕๑๓

คำนำ

เนื่องในงานสถาปนาศึกษา นางยุพิน ไตรภักดี
กำหนดวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๐๓ ณ เมรุวัดมกุฏกษัตริยาราม
เจ้าภาพได้มาแจ้งความจำนงแก่เจ้าหน้าตมณฑลว่า กอง
วรรณคดีและประวัติศาสตร์ ขออนุญาตจัดพิมพ์หนังสือ
เรื่อง "ตำนานพระเชลียงนครศรีธรรมราช" กรมศิลปากร
มีความยินยอมอนุญาตให้จัดพิมพ์ได้ดังประสงค์

หนังสือเรื่อง นพพพิไล พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นครั้งแรก
กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ ผู้เป็นอุปนายกราช-
บัณฑิตยสภา ได้พิมพ์คำอธิบายไว้ว่า

"หนังสือ นพพพิไลตามต้นฉบับ อยู่ในหอพระสมุด
วชิรญาณ เป็นหนังสือกระดาษฝรั่งเขียนเต็มหมึก ต้นฉบับ
นี้เป็นต้นฉบับคัดจากหนังสือเก่า เห็นได้ชัดว่าจัดกวดแก้ด้วยคำ
ด้านวน ซึ่งเก่าก่อนเวลาที่ใช้หมึกและกระดาษอย่างนั้น

การพิมพ์ครั้งนี้ได้สั่งให้พิมพ์ตามต้นฉบับ มิให้แก้
กวดแก้หรือดัดด้วยคำอะไรเลย ทว่าเช่นเหตุด้วยเหตุ ๒ ประการ

ประการที่ ๓ การเขียนตัวอักษรหนังสือไทยนั้นเปลี่ยน
 อยู่เสมอ แต่ยังไม่เห็นท่าทางที่จะหยุดเปลี่ยน ความเปลี่ยน
 เป็นลำดับมานั้นเป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาพึงสังเกต ถ้าพิมพ์หนังสือ
 นั้นได้ตามฉบับเดิม ก็เป็นเครื่องช่วยศึกษาได้ข้างหนึ่ง

ประการที่ ๒ คำในหนังสือนั้นมีเป็นอันมาก ที่ผู้ตรวจ
 ไม่เข้าใจ อาจเป็นด้วยผิดก็ได้ เป็นด้วยเราไม่รู้จักได้ สิ่งไร
 ที่เราไม่รู้ เราจะว่าผิดเพราะเหตุนั้นหาได้ไม่ คำที่ผู้ตรวจ
 ไม่เข้าใจ ถ้าแก่ใจเข้าใจก็เป็นความเดาของผู้ตรวจคนเดียว
 ผู้อ่านซึ่งไม่เคยเห็นต้นฉบับ ก็ไม่มีโอกาสจะช่วยเดา หรือ
 แสดงความรู้ความเห็นบ้าง ความเห็นนั้นไม่จำเป็นจะเป็น
 ความรู้ แต่ในเวลาที่มีความรู้แน่นอนยังไม่มี ความเห็นก็
 ย่อมจะเป็นประโยชน์

หนังสือต้นนิชฐานว่าแต่งในแผ่นดินพระนารายณ์
 สักราชในที่สุดบอกมีในปลายแผ่นดินพระเจ้าปราสาททอง

ส่วนเนื้อเรื่องซึ่งว่าเป็นตำนานพระชาคนครคีรีธรรม-
 ราชนั้น ก็เป็นตำนานอย่างนิทานประจำท้องถิ่น มีโน่นปนนี่

มากมาย แต่ความจริงอาจมีมาเต็มบ้าง แต่ไม่มีอะไรที่
 ให้เห็นว่าผู้แต่งไม่เชื่อว่าเป็นความจริงทั้งนั้น แม้ทุกตัวถึง
 ปาฏิหาริย์ต่าง ๆ แลพิจารณาครุฑพญานาค ก็กล่าวตามที่เชื่
 ก็น่าจริง ถ้าจะว่าที่แท้เรื่องพระราชาปาฏิหาริย์คนยังเชื่
 ก็น้อยจนเวदान

แต่ถ้าจะตั้งปัญหาว่าหนังสือนี้ มีประโยชน์เพียงใดใน
 โบราณคดีก็ยากที่จะตอบได้ การหาหลักฐานโบราณคดี
 ถ้าไม่มีอะไรดีกว่านี้เท่านี้ ก็ต้องรับเขานิทานเข้าประกอบ
 หนังสือนี้ จึงอาจเป็นประโยชน์ได้บ้างในทางโบราณคดี”

กรมศิลปากรขอ อนุโมทนา กุศล ราชภัฏศึกษานุปถัมภ์
 ที่เจ้าภาพได้บำเพ็ญอุทิศแด่ นางยุพิน ไครภักดี ตลอดจน
 ให้พิมพ์หนังสือนี้ ออกเผยแพร่เป็นวิทยาทาน ขอ กุศล ๕
 จงสดับนิตายให้ นางยุพิน ไครภักดี ผู้ดวงดับจงได้ประคับ
 ปรังคณตามควรแก่คติวิสัยในสัมปรายภพจงทุกประการ.

กรมศิลปากร

ศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๐

พ.ศ. ๒๕๕๐

คำไว้อาลัย

การมรณกรรมของคุณพ่อเมื่อ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๖ นี้
เป็นครั้งแรกในชีวิตของคุณ ที่ประสบความทุกข์อย่างสุดซึ้ง
แต่ก็ยังเหลือคุณแม่อยู่อุปการะให้ความอบอุ่นแก่คุณแทน
คุณพ่อคอยค้ำคอตมา การมรณกรรมของคุณแม่ในครั้งนี้
นับว่าเป็นการสูญเสียครั้งสุดท้ายในชีวิตของคุณ คุณมี
ความทุกข์อย่างสุดซึ้ง เหลือที่จะบรรยาย เป็น ศวิ อักษร ได้
อันพระคุณของคุณแม่ที่มคชคุณ ลูกขอจารึกไว้ด้วยความ
รู้สึกในส่วนของหัวใจ

ในที่สุดคุณ ลูกขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และ สิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงสถบบันดาลให้ดวงวิญญาณของคุณ แม่
ประสบสุข สุขดีและผดบุญในฉัมปรายภพทุกประการ.

ประวัติ

นางยุพิน ไตรภักดิ์

นางยุพิน ไตรภักดิ์ เกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๐ จังหวัด
นครศรีธรรมราช เป็นบุตรนายคง และนางทองสุข

นางยุพิน ไตรภักดิ์ มีบุตรกับนายเทียบ ไตรภักดิ์
ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ขณะนนี้ รวม ๒ คน คือ

๑. นางมณี ชมประสงฆ์

๒. นายสุคนธ์ ไตรภักดิ์

นางยุพิน ไตรภักดิ์ ได้เริ่มป่วยเป็นโรคอัมพาตมา
แต่ พ.ศ. ๒๕๐๓ แม้ว่าจะได้รับการรักษาพยาบาลเป็นอย่างดี
ก็ไม่สามารถทำให้อาการคืนเข้าสู่สภาพปกติได้ และได้
ถึงแก่กรรมเมื่อวันท ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๒ เวลา
๑๖.๔๕ น. รวมอายุได้ ๖๒ ปี.

ยังมีพระอรหันตของคหิง ขอ พระมหาเถรพรหมเทพ
 มาโดยนภากาศเห็นรัศมีพระธาตุของ โสตนการชน พระ
 มหาเถรถึงนมัสการพระธาตุ นางเหมาสาธากับเจ้าทนต์
 กุมารก็เล่าความแก่พระมหาเถร เหมือนกล่าวมาแล้วแต่
 หลึ่ง แดพระมหาเถรทำนายว่าในหาดทราย ขเดรอบน
 เบื้องหน้ายังมีพระยาของคหิงขอพระยาศรัทธรรมาโคกราชจะ
 มาตั้งเป็นเมืองใหญ่ แล้วจะก่อพระมหาธาตุตั้งได้ ๑๗ วา
 แดพระมหาเถรตั้งเจ้าตองพันของไว้ ว่ามีทุกขตั้งใดให้เจ้า
 ตานถดงพระองค์ ว่าเท่านั้นแดพระมหาเถรก็กลับไป
 เจ้ากุมารตั้งองค์พาพระธาตุหนีไป ครั้นถึงท่าเมือง
 ตรังก็โดยดำเกาไป ถึงกลางทะเลใหญ่ ก็เกิด
 อัจฉรย์ไซ้ใบดำเกาไปมิได้ ชาวดำเกาก็ชวนกันว่า เจ้า
 ทงตั้งนอง โดยดำเกาจึงเกิดอัจฉรย์ ชน แดว่าจะ
 ขวาเจ้าทงต้องหนีเสีย เจ้าทงตั้งถ่านถดงพระมหาเถร ๆ
 กนถุมกเมษนครทุบึกประมาณข้างละ ๓๐๐ วา เด็ดจมา
 ในอากาศอัจฉรย์ก็หาย แดพระมหาเถรบอกแก่ชาว

ดำเภาว่า พระญาณาคพาวรีจวราชมนามมคัการพระชาค
 จงเกิดอศักรรย์ ว่าเท่านั้นแล้ว พระ มหาเจรก เด็ดจไป
 นายดำเภาที่ใช้ไปไปถึงเมืองตงกาทวป เจ้าตงกากรับ
 พระชาคขึ้นไว้บนปราสาทแล้ว จึงครัดถามเจ้าตองพหนอง
 ว่าจะกลับไปเมืองททบุตรเด่า เจ้าตงกาให้แต่งดำเภา
 ให้เจ้าตองพหนอง แล้วบรรทกของให้เต็มดำเภา แล้ว
 จึงแต่งราชสารไปถึงเจ้าเมืองททบุตร ว่าเป็นบุตรทาว
 โกดัหาราช ซึ่งทวงคตในการสงครามหนักด้นมาอยู่ใน
 เมืองททบุตรเด่า ขอให้ทาวองกัศราชทำอันตรายแก่เจ้า
 ตองพหนอง ถ้าทาวองกัศราชทำอันตรายแก่เจ้าตองพหนอง
 เห็นว่าเมืองททบุตร กับกรุงตงกาจะเป็นศัตรูกัน
 แล้วเจ้าตงกาโหมหาพราหมณ ๕ คน พาพระบรมชาติมา
 ทมานทง ให้ฝังทเจ้าตองพหนองช่อนพระททชชาคูน
 มหาพราหมณกับเจ้าตองพหนองก็ใช้ดำ เภามาถึง หาด ทราย
 แก้ว มหาพราหมณก็แบ่งพระชาติเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่ง
 ไล่ผอบแก้วแล้วไล่แม่ชันทอง ชนฝัง ท รอย เจ้า ตอง พ หนอง

ฝั่งพระราชแต่ก่อน ก่อนพระเจ้าย้ายรวมไว้ แล้วผูก
ภาพย่นครกษาอยู่ ยังพระราชด้วยหนังสือมหากษัตริย์
กพาไปเมืองทนมบ

ยังมีเมืองหนังสือทงชาวด มีกำแพงสามชั้นซ้อน
สามวงจรรอบเมือง ประตูเมืองมีนาคราชเจ็ดหัวเจ็ดหาง
มีปราสาทราชมนเฑียร มีพระมหาธาตุ ๓๐๐๐ ยอด
ใหญ่ ๓๐ ยอด ทำซ้ายขวา กว้างตั้งสี่หมอก มี
พระพุทธรูป ๕๐๐๐ พระองค์ เจ้าเมืองหนังสือพระญาศรี
ธรรมมาโลกราช มีพระอรรคมเหษร์ชื่อตั้งขเทพ มีบุตร
ชายต้องคน ๆ หนังสือทงชาวดเจตราช อายุยืนได้ ๓๐๐ ปี
มีคนหนังสือเจ้าพงษ์กระษัตริย์ ยังมีปาก ๕ คนบำรุงเจ้าเมือง
หนังสือ อยู่มาเกิดโรคภัยอันตรายมาทำอันตราย โพร
พลล้มตายเป็นอันมาก พระยาทงชาวดจึงมีและโพรพล
ลงดำเภาใช้ใบมาตั้งอยู่ริมทะเล

ยังมีพราหมณ์คน ๆ หนังสือทงชาวดศรีขามเฒ่าตาม
ริมทะเล มาถึงหาดทรายชเลระอบพบแก้วดวงหนึ่งเท่าลูก

รูปไว้ ครั้นต้นทากันแล้ว พอเกิดไข้ยุบคนล้มตาย
 เป็นอันมาก พระญากับพระพุทศาคาเถียรบาทูทั้ง ๔ คน
 พาญาติวงศ์ข้างมาหนีไปอยู่ ๓๐๗๗ ปี พระยาศรีธรรมมา
 โสกราชกัธร้างการลงณหาดทรายเดรอบ เป็นเมืองนคร
 ศรีธรรมราชมหานคร แล้วตั้งให้ทำอิฐทำปูนก่อพระธาตุ
 ครองนม แลยังมีพระดีหิงคดอง ชเต มาแต่ เมือง ดง กา
 มายิงเกาะบึงแดงพันมาลงหาดทรายแก้ว ที่ จะ ก่อ พระ มหา
 ชาตินม

ครองนยงมพระยาธรรมมาโสกราชของคหิง เป็นเจ้า
 เมืองมัทยมประเทศ มีพระอรรคมเหษชอนางต้นทมิตรา
 ให้นกเทศธรรสารมาตงพระยาศรีธรรมมาโสกราช ใน
 ราชสารนั้นว่าพระยาศรีธรรมมาโสกราช ก่อ พระ มหา ชาติ
 ๗๕,๐๐๐ พระองค์ แต่ยังมีได้พระบรมชาติไปประจุ รัคความ
 ไปว่าพระยาศรีธรรมมาโสกราช ก่อพระมหาชาติของคหิงตั้ง
 ๓๗ ๖๖ แล้วยกพระบรมชาติขึ้นประจุพระบรมชาติ แด

เมืองมัทยมประเทศ พระชา^๑ ๗๕,๐๐๐ ยังหาได้พระบรม
 ชา^๒ไปประ^๓จุไม่ จะขอแบ่งพระชา^๔ไปประ^๕จุ คร^๖นแจ^๗
 ในราช^๘ด^๙าร^{๑๐}น^{๑๑}น^{๑๒}แล้ว พระญา^{๑๓}ก็^{๑๔}ให้^{๑๕}น^{๑๖}ก^{๑๗}เท^{๑๘}ษ^{๑๙}ด^{๒๐}ง^{๒๑}ด^{๒๒}อน^{๒๓} บ^{๒๔}า^{๒๕}ค^{๒๖}ท^{๒๗}
 ๕ คน^{๒๘}เ^{๒๙}า^{๓๐}เร^{๓๑}ย^{๓๒}น^{๓๓}ด^{๓๔}ง^{๓๕}ค^{๓๖}ม^{๓๗}น^{๓๘}ต^{๓๙}ร^{๔๐}ใ^{๔๑}ห^{๔๒}ว^{๔๓}พระ^{๔๔}ค^{๔๕}า^{๔๖}ม^{๔๗}น^{๔๘}ก^{๔๙}เท^{๕๐}ษ^{๕๑}เร^{๕๒}ย^{๕๓}น^{๕๔}มา^{๕๕} แ^{๕๖}
 ป^{๕๗}ด^{๕๘}ุ^{๕๙}ก^{๖๐}ษ^{๖๑}า^{๖๒}ว^{๖๓}า^{๖๔}จะ^{๖๕}ก^{๖๖}ิ^{๖๗}ค^{๖๘}ณ^{๖๙}ใ^{๗๐}ต^{๗๑} ท^{๗๒}ก^{๗๓}จะ^{๗๔}ร^{๗๕}ู^{๗๖} ห^{๗๗}่^{๗๘}ง^{๗๙}พระ^{๘๐}ช^{๘๑}า^{๘๒}ค^{๘๓}จะ^{๘๔}เ^{๘๕}า^{๘๖}ช^{๘๗}น^{๘๘}จะ^{๘๙}
 ได้^{๙๐}แจ^{๙๑}ก^{๙๒}ป^{๙๓}ระ^{๙๔}จ^{๙๕}ุ^{๙๖}ห^{๙๗}ระ^{๙๘}เจ^{๙๙}ค^{๑๐๐}ย^{๑๐๑}ี^{๑๐๒} ๗๕,๐๐๐ พระ^{๑๐๓}ร^{๑๐๔}ง^{๑๐๕}ค^{๑๐๖} พระ^{๑๐๗}ญา^{๑๐๘}ให้^{๑๐๙}เ^{๑๑๐}
 ท^{๑๑๑}ง^{๑๑๒}เ^{๑๑๓}า^{๑๑๔}ด^{๑๑๕}ก^{๑๑๖}พ^{๑๑๗}ัก^{๑๑๘}ผ^{๑๑๙}ก^{๑๒๐}ค^{๑๒๑}อ^{๑๒๒}มา^{๑๒๓}บ^{๑๒๔}ำ^{๑๒๕}ว^{๑๒๖}ท^{๑๒๗}ง^{๑๒๘}เ^{๑๒๙}ม^{๑๓๐}อง

ยัง^{๑๓๑}ม^{๑๓๒}ุ^{๑๓๓}เ^{๑๓๔}า^{๑๓๕}ค^{๑๓๖}น^{๑๓๗}ห^{๑๓๘}ิง^{๑๓๙}ช^{๑๔๐}า^{๑๔๑}ย^{๑๔๒}ได้^{๑๔๓} ๑๒๐ บ^{๑๔๔}ี^{๑๔๕}ว^{๑๔๖}ร^{๑๔๗}ู^{๑๔๘} ห^{๑๔๙}่^{๑๕๐}ง^{๑๕๑} อ^{๑๕๒}ำ^{๑๕๓}มา^{๑๕๔}ค^{๑๕๕}ย^{๑๕๖}เ^{๑๕๗}
 ท^{๑๕๘}ง^{๑๕๙}ด^{๑๖๐}ัง^{๑๖๑}ให้^{๑๖๒} แ^{๑๖๓}ด^{๑๖๔}ง^{๑๖๕}เ^{๑๖๖}า^{๑๖๗}ะ^{๑๖๘}ค^{๑๖๙}ว^{๑๗๐}ผู้^{๑๗๑}เ^{๑๗๒}า^{๑๗๓}น^{๑๗๔}น^{๑๗๕}มา^{๑๗๖}ท^{๑๗๗}ู^{๑๗๘}ด^{๑๗๙}แ^{๑๘๐}ก^{๑๘๑}พระ^{๑๘๒}ญา^{๑๘๓} ๆ^{๑๘๔} ก^{๑๘๕}ั^{๑๘๖}ถ^{๑๘๗}า^{๑๘๘}
 ผู้^{๑๘๙}เ^{๑๙๐}า^{๑๙๑}ค^{๑๙๒}ร^{๑๙๓}า^{๑๙๔}บ^{๑๙๕}ท^{๑๙๖}ู^{๑๙๗}ด^{๑๙๘}ว^{๑๙๙}า^{๒๐๐}เ^{๒๐๑}เ^{๒๐๒}อ^{๒๐๓}ค^{๒๐๔}ว^{๒๐๕}า^{๒๐๖}พ^{๒๐๗}เ^{๒๐๘}า^{๒๐๙}ย^{๒๑๐}ง^{๒๑๑}น^{๒๑๒}อ^{๒๑๓}ย^{๒๑๔} บ^{๒๑๕}ิ^{๒๑๖}ค^{๒๑๗}า^{๒๑๘}ช^{๒๑๙}อง^{๒๒๐}ช^{๒๒๑}ำ^{๒๒๒}พ^{๒๒๓}เ^{๒๒๔}า^{๒๒๕}
 ได้^{๒๒๖}เ^{๒๒๗}า^{๒๒๘}ค^{๒๒๙}อ^{๒๓๐}ก^{๒๓๑}ไ^{๒๓๒}ม^{๒๓๓}ไ^{๒๓๔}ป^{๒๓๕}เ^{๒๓๖}อ^{๒๓๗}ว^{๒๓๘}าย^{๒๓๙}ท^{๒๔๐}น^{๒๔๑}น^{๒๔๒} พระ^{๒๔๓}ญา^{๒๔๔}ก็^{๒๔๕}ให้^{๒๔๖}น^{๒๔๗}ำ^{๒๔๘}ไป^{๒๔๙}ช^{๒๕๐}ุด^{๒๕๑}ด^{๒๕๒}ง^{๒๕๓} พ^{๒๕๔}
 พระ^{๒๕๕}เจ^{๒๕๖}ค^{๒๕๗}ย^{๒๕๘}ม^{๒๕๙}ภ^{๒๖๐}า^{๒๖๑}พ^{๒๖๒}ย^{๒๖๓}น^{๒๖๔}ค^{๒๖๕}ร^{๒๖๖}ก^{๒๖๗}ษ^{๒๖๘}า^{๒๖๙}อ^{๒๗๐}ย^{๒๗๑}เ^{๒๗๒}า^{๒๗๓}ช^{๒๗๔}น^{๒๗๕}ม^{๒๗๖}ได้^{๒๗๗} พระ^{๒๗๘}ญา^{๒๗๙}ก็^{๒๘๐}ให้^{๒๘๑}น^{๒๘๒}ำ^{๒๘๓}
 เ^{๒๘๔}า^{๒๘๕}ท^{๒๘๖}ง^{๒๘๗}เ^{๒๘๘}า^{๒๘๙}ด^{๒๙๐}ก^{๒๙๑}พ^{๒๙๒}ัก^{๒๙๓}แ^{๒๙๔}ว^{๒๙๕}น^{๒๙๖}ค^{๒๙๗}อ^{๒๙๘}มา^{๒๙๙} ไ^{๓๐๐}ป^{๓๐๑}ำ^{๓๐๒}ว^{๓๐๓}ห^{๓๐๔}า^{๓๐๕}ผู้^{๓๐๖}เ^{๓๐๗}า^{๓๐๘}ร^{๓๐๙}แ^{๓๑๐}ก^{๓๑๑}ภ^{๓๑๒}า^{๓๑๓}พ^{๓๑๔}ย^{๓๑๕}น^{๓๑๖}ค^{๓๑๗}
 คร^{๓๑๘}ง^{๓๑๙}น^{๓๒๐}น^{๓๒๑}ย^{๓๒๒}ง^{๓๒๓}ม^{๓๒๔}บ^{๓๒๕}ร^{๓๒๖}ุ^{๓๒๗}ษ^{๓๒๘}ผู้^{๓๒๙}ห^{๓๓๐}ิง^{๓๓๑}ช^{๓๓๒}อ^{๓๓๓}น^{๓๓๔}า^{๓๓๕}ย^{๓๓๖}จ^{๓๓๗}น^{๓๓๘}ท^{๓๓๙} แ^{๓๔๐}ด^{๓๔๑}บ^{๓๔๒}ิ^{๓๔๓}ค^{๓๔๔}า^{๓๔๕}น^{๓๔๖}น^{๓๔๗}ไป^{๓๔๘}
 เ^{๓๔๙}ร^{๓๕๐}ย^{๓๕๑}น^{๓๕๒}ค^{๓๕๓}ี^{๓๕๔}ด^{๓๕๕}ป^{๓๕๖}วิ^{๓๕๗}ช^{๓๕๘}ร^{๓๕๙}า^{๓๖๐}เ^{๓๖๑}ม^{๓๖๒}เ^{๓๖๓}อง^{๓๖๔}โร^{๓๖๕}ม^{๓๖๖}พ^{๓๖๗}ไ^{๓๖๘}ด^{๓๖๙}ย^{๓๗๐} คร^{๓๗๑}น^{๓๗๒}ไ^{๓๗๓}ด^{๓๗๔}แ^{๓๗๕}ด^{๓๗๖}เ^{๓๗๗}า^{๓๗๘}น^{๓๗๙}ำ^{๓๘๐}ห^{๓๘๑}ม^{๓๘๒}
 ด้^{๓๘๓}ก^{๓๘๔}ว^{๓๘๕}เ^{๓๘๖}า^{๓๘๗}ช^{๓๘๘}า^{๓๘๙}แ^{๓๙๐}ด^{๓๙๑}ว^{๓๙๒}ก^{๓๙๓}ด^{๓๙๔}บ^{๓๙๕}มา^{๓๙๖} พระ^{๓๙๗}อ^{๓๙๘}า^{๓๙๙}จ^{๔๐๐}า^{๔๐๑}ร^{๔๐๒}ิ^{๔๐๓}ย^{๔๐๔}ใ^{๔๐๕}ห^{๔๐๖}า^{๔๐๗}พ^{๔๐๘}ย^{๔๐๙}น^{๔๑๐}ค^{๔๑๑}ำ^{๔๑๒}ค^{๔๑๓}

ค้คะเขาไป อักษรอนนขาพาเจ้าเขียนเขียนไว้ อ้ามาคัย
 ก้เอาทองให้แล้วพาดับบรมมา พระญาทให้แก้ภาพนค้
 จงรอนนไปกงพระอนนท ๗ ก้ใช้พระวิคคณกรรมมายก
 พระชาคชน พระญาทบันไปเมืองมคคยมประเทศคามม
 ตรามาชอนน จงพระวิคคณกรรมช่วยพระญาทอพระเจคย
 ประจพระบรมชาคชนไว้ แดจคองเมืองคคตองนคคท
 ชนแกเมืองนคคทชรรมราช มชวดคองเมืองคคตองนคคท
 ทนทง มคคตเมืองคคตองนคคทคคทง มชวคคตอง
 กะคคตองนคคทคคตองนคคท มคคตองนคคทคคตองนคคท
 ทง มคคตองนคคทคคตองนคคทคคตองนคคท มคคตอง
 พทคคตองนคคทคคตองนคคท มคคตองนคคทคคตองนคคท
 มคคตองนคคทคคตองนคคทคคตองนคคท มคคตอง
 คคตองนคคทคคตองนคคทคคตองนคคท มคคตอง
 เมืองคคตองนคคทคคตองนคคทคคตองนคคท มคคตอง
 ทง เขกน ๓๒ เมืองมาช่วยทำอัฐปนคคทอพระมหาชาค
 ชนยงหาคคตองนคคทคคตองนคคทคคตองนคคทคคตองนคคท

ดำเกาทัณฑ์ ใช้ใบตองกลางขเด่มคนตายด้น เมืองนน
กรางอยู่ครึ่งหนึ่ง

เมื่อศึกกราชได้ ๓๓๘๖ ปี ยังมีพระญาองค์หนึ่งชื่อพระญา
ศรีไศนรง มาแต่ฝ่ายตวันตก นางอรรคมเหษีชื่อนาง
จันทาทเว น้องชายคนหนึ่งชื่อเจ้าขรรคมกระษัตริย์ ได้
เป็นเจ้าเมืองนครศรีธรรมราช แดพระด้หิงคมาประทับณ
พระชาติแดงอยู่ ๗ วันจากเมืองนครไปเมืองเชียงใหม่
พระยาศรีไศนรงถึงแก่กรรม ท้าวขรรคมกระษัตริย์น้อง
ได้เป็นเจ้าเมืองนน เมื่อศึกกราช ๓๓๘๗ ปี ท้าวขรรคม
กระษัตริย์ถึงแก่ความตาย

ยังมีพระญาองค์หนึ่งชื่อท้าวศรีขรรมาโคกราช เป็น
เจ้าเมืองอินทปัตถุรย์ น้องชายชื่อท้าวจันทกาน ๓ ชื่อ
ท้าวพงษ์สุธา ๓ พาญาติวงศ์ไพร่พลช้างม้าหน้ใช้ทำ คณ
ตงมาช้านานประมาณได้ ๘-๘ ปี มาถึงหาดทรายแก้วพบ
พระมธุรียำไร้อยู่ นายเทยนบดินทตเป็นช้อยู่คนหนึ่ง แด
พลพระญาศรีขรรมาโคกราชยกมาแต่อินทปัตถุรย์ ๓๐,๐๐๐

เกณฑ์จ่ายตงมันแล้งเกณฑ์ทำนาทำไร่] แด่เกณฑ์อัฐปุน
 ก่อกำแพงเมืองรอบแคว่ ก่อพระมหาธาตุชนตามพระญา
 ศัรรรมาโคศราชทำไว้แต่ก่อน

ทรงหนยงมณชาวอวยพงษ์อยู่เมืองหงษาวตกับคน ๓๐๐
 หนึ่ง ทาพระบศไปถวายพระบาทในเมืองตั้งกา ต้อง
 ตมร้ายดำเภาแตกชดชนปากพ้ง พระบศชดชนปากพ้ง
 ชาวปากนาพาชนมาถวาย ตั้งให้เขาพระบศกางไว้ ททอง
 พระโรง แด่ผชาวอินทพงษ์กับคน ๓๐ คนชดชนปากพน
 เต้นตามริมชเฒ มาถึงปากนาพระญานอยชาวปากนาพา
 ศว์มาเฝ้า ผชาวเห็นพระบศผชาวกร้องให้ พระญา
 ถามผชาว ๆ ก็เจ้าความแค้นแรกมานั้น แด่พระญา
 ก้ให้ตั้งดำเภาให้ผชาวไปเมืองหงษาวตนิมนตพระสังฆี ผชาว
 ก้ตั้งดำเภาไปนิมนตพระสังฆีมา ๒ พระองค์ องค์หนึ่ง
 ช่อมหาปเรียนทศศีร องค์หนึ่งช่อมหาเถรัจจจานเทพ
 ฝ่ายนกรเรียนทงชองพระองค์มาทำพระธาตุ ตง ปม เสร็จ แล
 พระญาให้ตั้งดำเภาไปนิมนตพระสังฆีเมือง ตั้ง กา มา เถก
 พระมหาธาตุ

ครองนพยมดำเกาต์หงษัด ขนปากนา พระ ญา น้อย
 โนดำเกาต์นมแต่ศัร ผง กับ กะแวงเต็มดำดำเกา แต่ คนไม่มี
 พระยากให้เอากะแวงมาวงรอบพระมหาราช ศัร ผงหนัก
 ให้ฝนเทียนต้น แดวมตราไปถ่งเมืองชทง ๑๒ นกษัตริ
 มาทำบุญฉลองพระธาตุ จึงปรากฏไปถ่งท้าวพิไชยเทพ
 เชียงภาว ผู้เข้มนิตาท้าวอุทองเจ้ากรุงศรีอยุธยา ท้าว
 อุทองยกไพร่พลยสืบแสนเจ็ดพันสามร้อย มาถ่งอยู่แม่น้ำ
 แห่งหน่ง มีพระราชดำรมาถ่งพระญาศรีธรรมมาโสกราช ๆ
 กจกเขาพลเมืองไดยสืบแสนเจ็ดพันสามร้อยเท่า กับ พล ท้าว
 อุทอง ยกไปถ่งทำกำเร ท้าวอุทองยกไปถ่งบางตถาร
 ทำเพหารอารามไปทุกแห่งจนถ่งบางตถาร แดทหารทัพ
 หน้าถ่งสองฝ่ายรบกัน ไพร่พลถ่งสองฝ่าย ต้ม ตาย เป็น
 อ้นมาก พระญาศรีธรรมมาโสกราชดำริทในพระไทย ว่า
 คิวเราเณไค้สร้างพระเจดีย์อาหารแด่ ก้อ พระ พทท รูป ปดกไม้
 พระศัรมหาโพธิ แดไดยกพระมาถ่งเจดีย์ทเมืองอินทปัต
 แดทำประตุ ๒ ประตุข้าง คม ทำ อ้น พัน คำ ถ่ง ทอง แด

พระบรมมณฑลหนึ่ง ทำด้วยด้ามฏฐยาอ & เฒัน พระเจดีย์
 สูงสุดหมอก อัฐยาอ & ฉา หมาฉา ๓ พระระเบียง
 สูง ๑๕ ฉา ระเบียงสูงเตี้ยหนึ่ง หมาเต้า ๘ ศอก แป
 ย่อมหิน พระนงยอมด้ามฏฐ สูงตะของค์ ๑๕ ฉา ตะกอ
 ตาคทองพระระเบียงหมา ๖ นง บนปรางกว้าง ๒ เฒัน
 เเทียมเต้าพระเจดีย์กว้างเเทียมตะ ๒ เฒัน กะโตฉัตร
 หิน ๘ ฉา แม่กะโตเเที้ยกใหญ่ & กำ ลูก ๓ กำ ชนลง
 ปรางบน หงษ์ทอง & ศวย่อมทองเเท้อด ๆ มาทำพระ
 มาดตะเจดีย์ ปลุกพระศรีมหาโพธิ์แต่จำเวณพระมหาธาตุ
 เมืองนครศรีธรรมราช แล้วได้ไปนิมนต์พระเมืองดงกา
 เมืองหงษา มาทำบุญฉลองพระธาตุ ได้จำแนกแจก
 ทานเป็นอันมาก แต่คำคักกนรพดตมตายก็จะเป็นนาระเว
 ไปเป็นอันมาก จะขอเป็นไมตรีหนึ่งอาศน์เดียวกนกับท้าว
 อู่ทอง เมื่อท้าวอู่ทองกับท้าวศรีธรรมมาโสกราชจะเป็น
 ไมตรีกัน ท้าวอู่ทองชนบนแท่นแล้ว พระญาศรี
 ธรรมมาโสกรจะชนไปมิได้ ท้าวอู่ทองก็กรุงพระกรชน มงกุฏ

ของพระเจ้าศรีธรรมมาโลศกตกจากพระเคี้ยว แล้วทางศรี
 ธรรมมาโลศกสัญญาว่า เมื่อคองพระองค์กับอนุชาของ
 พระองค์ยังขอให้เป็นที่ของแผ่นดินเดียวกัน ถ้าทางอุทของ
 คองประสงค์ดังใดจะจัดแจงให้ นานไปเบื้องหน้าให้มา
 ขนกรุงศรีอยุธยา ฝ่ายทางอุทของกรับเป็นไมตรีแก่กัน
 แลทางอุทของว่าถ้าทางศรีธรรมมาโลศกราสต้องการดังใดทาง
 อุทของจะจัดให้มา เสร็จจากวามกันแล้ว ต่างองค์ต่าง
 ยกไพรพดคนเมือง

ทางศรีธรรมมาโลศกตั้งอารามก่ขอพระเจดีย์ ปดก
 พระศรีมหาโพธิ์รายทางมาจนถึงเมืองนคร คงแทน
 ทงสองภาราใต้แต่งของบรรณาการคอบแทนกันมิได้ ชาติมี
 เมื่อพระญาศรีธรรมมาโลศกตั้งแก่กรรม เมื่อศักราช ๑๒๐๐ ปี
 พระญาจันทภาพนเป็นเจ้าเมือง พระญาพงษ์ชาติราเป็นพระญา
 จันทภาพน คงฝ่ายทักษิณพระมหาชาติเป็นเมืองพระเวียง
 อยุมาทางศรีธรรมมาโลศกตั้งแก่กรรม พระญาจันทภาพนผู้
 หองเป็นเจ้าเมือง ครองนพเจ้าเมืองชวดยกไพรพดมาทาง

เรือ มารับเขาเมืองมิได้ ชาวก็เอาเงินไปขายเข้ากอไม้
 ไม้แล้วกลับไป อยู่มาภายหลังชาวเมืองต่างไม้ไม้เก็บเงิน
 ชาวกลับมารบอีกแล้ว เจ้าเมืองแต่งทหารออกรบอยู่
 แล้วเจ้าเมืองพาญาติวงศ์ออกจากเมืองไปอยู่เขาแดง แด
 กรมการรบกับชาว ๆ ก็แตกไป ภายหลังชวดยกไพร่มา
 ทอศอยู่ณปากน้ำ มีราชสารมาว่าเจ้าเมืองชวให้เอา
 ลูกสาวมาถวาย ให้เจ้าเมืองนครลงไปรับ พระญาติ
 แดงไพร่พลลงไป ชาวก็จับตัวพระญาติ นางอรรมเหษี
 ก็ตามพระญาติไปถึงเกาะหนึ่งได้ชื่อว่าเกาะนาง โดยครั้ง
 นั้นชวาก็ให้เจ้าเมืองผูกด้วยไร่เบ็ดแก่ชาว ๆ ก็ให้พระญาติ
 คมมาเป็นเจ้าเมืองอยู่เถา

อยู่มายังมีพระมหาเถรของคหิงขอตั้งจากนุเทพอยู่เมือง
 นครบำหนัก วิธญาติโยมมาอยู่เมืองนครศรีธรรมราช
 ด้วยพระมหาเถรพรหมตรีัย ขอตั้งเขคอารามปลูก
 พระศรีมหาโพธิ์ก่อพระเจดีย์ก่อกำแพงไว้ ให้ญาติโยม
 รักษาอยู่ตามพระญาติก็ศกถวายไว้ณนี้ ได้ชื่อว่าวัดศกเติม

อยู่มาตุ๊กนายเทียบบนที่คิดด้วยข้าสาวของพระญา ๆ ก็ให้
 จับจะฆ่าเสีย จึงตุ๊กนายเทียบแค้นเข้าในวัด พระมหาเถร
 ไม่ให้ อยู่มาตุ๊กนายเทียบไปตุงาม พระญารู้ก็ให้คน
 จับฆ่าเสีย พระมหาเถรรู้สึกเคืองใจ ร้อนชาติโยมออก
 ไปก่อพระวิหารพระพุทธรูป ได้ชื่อว่ามีศรัทธาขาน แล้ว
 ไปตุงอารามอยู่เขาน้อย พระมหาเถรถึงแก่กรรม พระญา
 กษณไปแต่งการศพ ได้ชื่อว่าเขาคุมพนม แล้วพระญา
 กคนเมือง จึงพระญาชวามาเอาด้วยใช้เบ็ดใช้โกโดย
 พระญาภพนน

อยู่มายังมีเด็กคนหนึ่งพ่อแม่เชยใจอยู่ตำบลบ้านพเคียน
 เขาตกได้เปิดใจร่มไม้กตางนา มึงคัวหนึ่งเขาแก้วมาได้
 ในเปล พ่อแม่หนักใจแก้วตั้งชอตกว่าพังพการ ครน
 เด็กใหญ่เพียงโคกระบือได้ เด็กทั้งหลายก็มาเล่นด้วย
 พังพการ ๆ ให้คาบไม้กาเขคนตะเฒ่า วันหนึ่งพังพการ
 ชวนพวกเด็กวัดปลา แล้วให้สัญญาแก่กันว่า ถ้า
 ปลาออกหน้าทมิฬใจจะตัดหัวเสีย ปลาจึงออกหน้า ทเด็ก

คนหนึ่ง พังพการกเอาดาบภาเขตคหิวเตกนนชาคตาย
 พ้อเด็กไปบอกรรมเมือง ๆ ไปทูลแก่พระญา ๆ ให้หาควเด็ก
 นหมา เตกนนเขาแก้วจายแก่พระญา ๆ ก็เอาเตกนน
 เป็นบุตร พระญา กัดแข็งเมืองกับชวา พระญา ก็ให้
 ขุดคูรอบเมืองพระเวียง พระญาชวาให้มาเอาด้วย พระญา
 ก็ไม่ให้ พระญาชวากทพเรือมารบ พระญา ก็ให้พังพการ
 เป็นทหารออกรบ พังพการฆ่าพวชวาเสียสามสิบคน
 สิบคนทุกวัน พวชวาทายมากนั้ แต่จะได้เห็นตัว
 พังพการก็หาไม่ ชวาก็แตกหนีไป พระญา ก็แบ่งเมือง
 ให้พังพการฝ่ายหนึ่ง พระญา มาถึงแก่กรรมก็เกิดไข้ทำ
 ชาวเมืองตมตายหอบไข้ไปอยู่ครอกห้วยครอกเขา เมือง
 กร้างอยู่ชานาน

ยังมีศัรมหาราชากษัตริย์นครธาตุมุรา กับคนทั้งหญิง
 ชาย ๑๐๐ คน มาตั้งอยู่ตมทำนาชวาเมืองฉานคกา
 ก็เกิดลูกชอพระหตา ๆ ก็เกิดลูกชอศัรมหาราช เป็น
 ผู้ใหญ่อยู่เมืองฉานคกา ยังมีขุนศรีแปดอ้อมแดนเมือง

ขวางอยู่เมืองสระ ^๕ มพรานแปดคนตามเหนือหอดงมาพบ ^๕
 พระเจดีย์เดิม ^๕ จึงนำยกกันไปบอกกับขุนศรีพดแปดจอม ^๕
 แฉนเมืองขวาง ^๕ เมืองสระนั้นชนแกเมืองนครศรีธรรมราช ^๕
 แฉนเมืองสระนั้นเกิดใช้หา ^๕ จึงแมนางแฉตรอมาตงเมือง ^๕
 สระนั้นมาพบเมืองแฉนมาตงทงหอดงหรดเมือง ^๕

ยังมีนายไทยผู้หนึ่งชาวกรุงศรีอยุธยา ไช้เรือมาทอด ^๕
 อยู่ปากน้ำนครศรีธรรมราช นายไทยวางว่าว ๆ นกชาติ ^๕
 นายไทยตามว่าวมาพบพระเจดีย์เดิม ^๕ แล้วพบเจ้าไทย ^๕
 สององค์ ^๕ องค์หนึ่งชื่อมหาเถรพุทธธำถ ^๕ องค์หนึ่ง ^๕
 ชื่อมหาเถรพรหมสัตว์เทยวโคจรมา ^๕ นายไทยก็ดำความ ^๕
 แก่เจ้าไทย ๆ ^๕ ให้นำไปตักพระเจดีย์เดิม ^๕ แล้วนายไทยก็ ^๕
 ดงเรือไป ^๕ ภายหลังเจ้าไทยทั้งสองพบพระมหาชาติทอ้าย ^๕
 ดงเทยมพระบรรดงก ^๕ รอยเตื่อเขาเนอชนกนทนน ^๕ เจ้าไทย ^๕
 ก็กดับไปอยู่อารามตั้งเก่าเจ้า ^๕

ยังมีชาวอริยพงษ์อยู่กรุงศรีอยุธยา ไช้เรือมาทอด ^๕
 อยู่ปากน้ำพระญา ^๕ แฉนมาพบเจ้าไทยทั้งสองพระองค์ ^๕ แฉ ^๕

รั้ง^๕ศรีรชญาตีโยมมาแต่โองพทานสร้างวัดสุนน นิมนค์
 มหาเถรเพชมาแต่ยายคดังรชญาตีโยมโพ^๕ด้วย พันศรีรชนา
 มาสร้างวัดจันทเม่าดี พระมหาเถรมังคดาจารย์รชญาตี
 โยมมาแต่ภู^๕ทอง สร้างวัดหรัตพระชาตุ พระมหาเถร
 ไชติบาดมาแต่บักโวกเขาพระบาทกับนายมันท์ศรี สร้าง
 วัดฝาง พระมหาเถรสรเพชมาแต่โองพทานรชญาตีโพ^๕
 ด้วย พันศรีรชนาสร้างวัดฮากเนพระชาตุ พระมหาเถร
 อุนทร^๕รชญาตีโยมมาแต่ยศได้ทรสร้างวัดประค^๕ พระมหา
 เถรพงษารชญาตีโยมมาแต่เพชบรีย สร้างวัดคโนด
 พายัพพระมหาชาตุ จงมหาปเรียนทศศรี ปลดก^๕
 อยพายัพพระมหาชาตุ จงพระมหาเถรมงคตเขาไม้ศรี
 มหาโพธิได้^๕อย่างทองดงดำถาวรชญาตีโยมมาแต่เมืองดังกา
 สร้างวัดปลับปลุกพระศรีมหาโพธิ ฝ่ายอุดรพระมหาชาตุ
 ปลดก^๕ทองแดง แด้วักฮอ^๕คั่นดอมรอกอพระพุทธรูป
 ดำมคาน ฝ่ายบัจจิมก^๕อพระบรมมองค์หนึ่งพระระเบียง
 รอบ ๒๗ ห้องชื่อ^๕ว่าพระโพธิมณเฑียร จงพระมหา

ปเรียนทศคีรีแดงชาวอริยพงษ์นาย แวง นิมิตต์ พระ มหา เถร
 พุทธเจ้าครว้พระเค็มเป็นบำแก้วตามพระบรรพต พระ
 เจ้าอยู่หัวให้นางแม่เรือนทองรับพระ พุทธ รูป มา ได้ บาค
 ทั่ว แด่มตราออกมาให้แม่เจ้าเรือนทอง ๔๐ ห้องงาน
 เป็นข้าพระทานพระกษัตริย์ เจ้าพระสังฆมณฑล
 พระศรีมหาราชาเจ้าเมืองตานตกก กษัตริย์คนของหัว
 ของเขาออกมาแต่งพระมหาชาติแคยุด ลง มา ถึง บรรพต
 แล้วทำการฉลองพระชาติ พระศรีมหาราชาสร้างวัดหริ
 พระชาติ พระมหาเถรมงคลประสาออกมาแต่กรุงศรี
 อโยธยา พระศรีมหาราชานิมนต์ให้อยู่อารามหน ๆ ชื่อ
 กะตจนเกาหืออง พระศรีมหาราชาออกช้แฉ้วหาร
 แฉ้ว พระศรีมหาราชาถึงแก่กรรม ชนอินทราผู้ดู
 กนเมืองตานตกกอยู่ เมียชนอินทราชื่อนางเออย ดู
 ชายชื่อนายศรี ดูหญิงชื่อนางราม มีพระราชโองการ
 ออกมาว่าให้ชนอินทราแต่งดูเข้าไปถวาย ชนอินทรา
 แต่งดูหมอข้างเข้าไปแทน หมอข้างก็ตามดูเข้าไปด้วย

หมอข้างให้กราบทูลว่า ขุนอินทราหาเอาลูกสาวเข้ามา
ถวายไม่ โปรดให้เจ้าหอดวงออกมาจับ ๆ สมคามถ้อยคำ
หมอข้างกราบทูล จึงให้เอาขุนอินทราไปตีเดี่ยวที่ประตู
ท้าว แล้วเอาลูกเมียผู้คนเข้าไปเป็นเจ้าหอดวง นายศรี
ลูกขุนอินทรานั่น โปรดให้เป็นนายศรีทนต์ คงแต่
นพมาเมืองนครศรีธรรมราชก็อินทรานเป็นชำนาน หา
ผูกหม่อมมิได้

เมื่อศักราชได้ ๓๗๓๕ ปี มีพระโองการให้นายศรีทนต์
ออกมากนเมืองนครศรีธรรมราช จึงพระมหาปเรียน
ทศศรีแดงพระสังฆทัตถหลาย ทำเรื่องราวให้มชาอริยพงษ์
กับนายแวงเอาเข้าไปถวาย มีรับสั่งให้นายข้างเอาทองแดง
ห้อยออกพระมหาธาตุมีตของเต็มแล้ว ให้มชาอริยพงษ์
รับออกมา ครั้นให้นายสามราชหงษ์ออกมาทำสาร
บาณชัย ญาติโยมพระสังฆทัตถปวง ให้ขาดจากสงฆ์
จากอากรจากอาณาประชานาด ให้เป็นเชิงเป็นตระกุดซ้ำ
พระ นายสามราชหงษ์ทำบาณชัยซ้ำพระโยมสังฆทัตถปวง

บาท ๘ ห่องถึงมุ่มพายัพ แต้นนไปได้แก่ขุนแปดสระ
 เจ้าเมืองตวัน ๕ ห่อง ได้แก่ราชาพิชชาเจ้าเมืองพิชตง
 ๖ ห่อง ได้แก่ขุนจุตาเจ้าเมืองตงห่อง ๓ ได้แก่ราชรัต
 หัวเมืองไชย ขุนอินทราเจ้าเมืองเขาคด้วยห่อง ๓ ได้
 แก่นายดำเถาเสมียนขุนอินทราเขาคด้วย ๓ ห่อง ได้
 แก่นายบุญฮอยหัวพันด้วย ๒ ห่อง ได้แก่นายจอมศรี
 นายน้อยยอดม่วงห่อง ๓ ได้แก่นายคำหัวปากห่อง ๓
 ได้แก่นางเจ้าเรือนทองห่อง ๓ ได้แก่นมหาปเรียนทศศรี
 ผนวชอริยพงษ์นายพุทธศรี ๓๐ ห่อง ได้แก่นมหาเถร
 อุนทร ๓ ห่อง ได้แก่ขุนคดของพด ๓ ห่องถึงมุ่มอิสาน
 เขาคัน ๑๖๕ ห่อง พระพุทธรูป ๑๖๕ พระองค์
 แดงมหาปเรียนทศศรีแดพระสงฆ์ทงหลาย แด
 ผนวชอริยพงษ์แก่นายดำราชหงษ์ ก็ให้วัดกำแพงรอบ
 พระระเบียงทงสี่ด้านให้แก่พระสงฆ์ทงปวงแลผู้ใด ห่อง พระ
 ทงปวง กำแพงฝ่ายบูรพ์ ๕ เส้น ๓๓ วา แต่มุ่ม
 อิสานไปได้แก่พงไฟโพนมเขี้ยวเส้น ๖ วา ได้แก่

นายรัตนโนโชติบาดแล่น ๔ วา ได้แก่นายรัศมีมหาเถร
 เหมรังศรีวงศ์พระธรรมศาสดา ๘ วา ได้แก่นายมหาเถรสุทธิชาติ
 พงษ์วัคค์มังกศ ๓๘ วา ได้แก่เพ็ญพรตวง ๘ วาจนมม
 อาคเนย์ คำนท์กษิณได้แก่ตั้งขมเถรเพ็ญแล่น ๒ วา ได้
 แก่เจ้าเมืองบันทายสมอ ๘ วา ได้แก่นายมหาเถรธรรมเพ็ญ
 ๓๘ วา ได้แก่นายมหาเถรธรรมกัญญาแล่น ๒ วาจนมมทรค
 คำนท์กษิณได้แก่เพ็ญพรตวง ๘ วา ได้แก่ศรีสุตคามเจ้า
 เมืองไทร ๘ วา ได้แก่นายมหาเถรราชเด่นมา ๕ วา ได้แก่
 มหาเถร ๒ วา ได้แก่นายมหาเถรมังคดาจารย์ ๔ วา ได้แก่
 มหานนทธารีย์ ๓๘ วา ได้แก่กัศยามีศร ๑๒ วาทงประตุ
 คด้วย ได้แก่ขุนไชยสุธา ๘ วาประตุข้างหมังกด้วย ได้
 แก่ราชาศรีเทวาเจ้าเมืองกะฉนคณ ๘ วา ได้แก่ขุนศรีพด
 แปกอ้อม แฉ่นเมืองขวางเจ้าเมืองสระ ๘ วา ได้แก่
 อัจฉรของนายรามด้วยพฤทธิบาท ๓๒ วาจนมมพายัพ แต่
 คำนท์อัครไปได้แก่ขุนแปดต้นเจ้าเมืองศรีวัง ๘ วา ได้แก่
 ราชภักชยาเจ้าเมืองพิทลุง ๓๐ วา ได้แก่ขุนจุลาเจ้าเมือง

ดุจ ๘ วา ได้แก่นายฉุนน้อยหัวปากด้วย ๔ วา ได้แก่นายจอมศรีนายน้อยยอดมวง ๒ วา ได้แก่นายคำหัวปากด้วย ๒ วา ได้แก่นางแม่เจ้าเรือนทอง ขุนอินทราช่วยด้วย ๕ วา ได้แก่นหาเถรปเรียนทศศรีแถมชาวอริยพงษ์ ๑๕ วา ได้แก่นหาเถรอนทรทัช ๘ วา ได้แก่นขนคตองพด ๔ วา จนมื่อสำน เขาถนนต้งตามเป็นกำแพง เทา ๑๗ เส้นกบวาหนง

จึงพระดั่งซึ่งทงหลายร้องฟ้องว่า จะ ขอ ที่ ภูมิ มี ดัด ไว้ สำหรับญาติโยมทำเป็นนาจ้งห็นสำหรับอาราม สำหรับพระระเบียง จึงขุนอินทราแถพระดั่งซึ่งทงหลาย ก็ทำกรรมจนให้นายสำมราชหงษ์แถมชาวอริยพงษ์ เข้า ไป ถวาย จึงมีพระบรมทศตรีดีให้หาขุนอินทราแถพระดั่งซึ่ง เข้า ไป จึงขุนอินทราแถพระดั่งซึ่งเข้าไป จึงมีพระบรมทศตรีดีให้ขุนรัตนากร คนคนด้ามร้อยมารังเมืองนครศรีธรรมราช จึงมีพระบรมทศตรีดีให้ขุนอินทราเป็นศรีมหาราชา ๆ ก็พูดด้วยกิจพระดั่งนาแถพระดั่งซึ่งให้เจ้าคณะ ถวายขบวน

แก่มหาเถรเทศรังศรี ให้นายเพงนายฉัพพามาต ข้าแดง
 ทาน้องมหาเถรเทศรังศรี สร้างเป็นนาจ้งหัน ให้อัด
 ฎุมมีสัตให้แก่มหาเถร ปเรียน ทศ ศรี ดำ หรับ พระ ระ เมียง
 ๓๐ ห้อง ให้นายพุทธศรีพยามาตฝ่ายทักษิณค่อแดนด้วย
 พระธรรมศาตา ฝ่ายฉวันออกค่อแดนด้วยพระกัตปนา
 ฝ่ายฉวันคกทลาหอง ฝ่ายฉวันแม่น้ำเป็นแดน เป็น
 นา ๓๓ เด่นกบรวทอง แดฝั่งฉฉาไว้เป็นแดนทงฉกศ ให้
 ฎุมมี สัตให้ แก่ พระ กัต ปนาให้ นาย ฉ้อย ฉวา พยา มาต
 ให้อัดฎุมมี สัตให้แก่อุโบสถ ๖ เด่น ให้อัดฎุมมี สัต
 ให้แก่มหาเถรฉฉเถรเพ็ช เป็นนาจ้งหันตำบลบัจฉิม
 ทรตเมืองนาชฉางเจ็ดรวง ให้แก่พระธรรมศาตาเป็นนา
 ๘ เด่น เป็นนาจ้งหันมหาเถรเทศรังศรีตำบลท่ากระฉัง
 ให้แก่มหาฉฉเถรเพ็ชตำบลท่าซาก เป็นนาจ้งหันเข้าพระ
 เป็นนา ๓๗ เด่น ให้อัดฎุมมี สัตให้แก่นายน้อยทองสุก
 ให้อัดฎุมมี สัตให้ แก่ พง โสธ ตำบลโพธิมณ เข็ชร ให้
 ฎุมมี สัตให้แก่มหาเถร โสติมาตให้นายรัตพงษ์พญา ให้

๒๙๔.๓๑๒๑๘
๓๓๓๑๔

๓๐๕.๕๓๗๓

กรมมหาดไทย

๐๒๖๒๘๔

สาขามหาดไทย

ให้นายวิชาญแดงราชำแดงทา มหิดลมหาเถรเทศรังศรี
สร้างเป็นนาถำหมัดห้องแด้ว อำแดงเอื้อยให้แก่นายไต้
พระมหาเถรเทศรังศรี ขำหวัดหมัดอำแดงทราสร้างหมัด
ให้วัดภูมิมัดคให้แก่นำแดงสัง สร้าง เป็น นาคัง หิน
พระเจดีย์ แด้วให้วัดภูมิมัดคให้ นาย อุ กัง หิน เป็น น
พระกัณฑ์นา ให้วัดภูมิมัดคให้ นาย สำนบุรคแด้วอำแดง
ใหม่รักษา ให้วัดภูมิมัดคให้ นาย แฉ่นหนาพระกัณฑ์นา
ให้วัดภูมิมัดคให้มหาเถรเทศรังศรีให้ นาง เพง สร้าง เป็น
นาคังหิน ให้วัดภูมิมัดคให้ในกัณฑ์นาในหัวส้มนายหมุด
สร้างเป็นนาคังหิน ๘ เส้น ๓ หมัดเป็นนาคังหินเจ้าคณะ
แด้ววัดภูมิมัดคตาบดท้ำ ให้แก่พระธรรมศาธา ให้
นายอินสร้างเป็นนาเจ้าพระแด้วจังหินพระมหาเถรเทศรังศรี
ให้วัดภูมิมัดคให้แก่นายสำเพ็ช่นายงัดจวง อำแดง
เอื้อยอำแดงบุญของสร้างคดของแฉระ เป็นนาคังหินดำหรับ
พระธรรมศาธา มหาเถรเทศรังศรี ให้วัดภูมิมัดค
ให้แก่นายงัดจวงคังเอื้อย อำแดงบุญของสร้างคดของ

ตำบลบันแตมาตร เป็นนาจังหวัดสำหรับพระธรรมศาสดา
 มหาเถรเทศรังศรี ให้วัดภูมิมืดตให้แก่นาย อุ่น นาย
 ตำศรีสร้างตำบลพระกระเส็ด เป็นนาจังหวัดมหาเถรเทศ
 รังศรี ให้วัดภูมิมืดตให้แก่ชาวตางคั้นสร้างตำบลตม
 ให้วัดภูมิมืดตให้แก่มหาเถรมังคดาจารย์ แดมหาเถร
 นนทจารย์สร้างตำบลยอนกระแอมตะ ให้นายเกิดสร้าง
 พยาบาลสำหรับพระระเบียง ให้วัดภูมิมืดตให้แก่นาย
 พุทธธรรมาจารย์พงษ์ตำบลพระเคียน สร้างเป็นนา
 จังหวัดปเรียนทศศรี ให้วัดภูมิมืดตให้แก่นายพุทธธ
 แดมหาจารย์พงษ์ สร้างตำบลทาสี ๓ ไร่เป็นนามหา
 ปเรียนทศศรี ให้วัดภูมิมืดตให้แก่นายพุทธธตำบล
 พายพเมือง สร้างเป็นนาจังหวัดมหาปเรียนทศศรี ให้
 วัดภูมิมืดตให้แก่มหาเถรเพช ตำบลทาสีสร้างสำหรับ
 พระระเบียง ให้วัดภูมิมืดตให้แก่นายคำสร้างตำบลตม
 ให้วัดภูมิมืดตให้แก่นายเทพตำบลพระเคียน สำหรับ
 พระธรรมศาสดา แดมหาปเรียนทศศรีเทศรังศรี ทงน

ย่อมศรัทธาราชานายตามจอมแจกคืนบ้ำให้ทุกสิ่ง กัด ทุก
 หมู จังศรัทธาราชานายตามจอมแจกทำบุญที่เชิง
 กุฏิวัดให้แก่แม่นางเจ้าเรือนทอง แลหัวดิบชาวปถาร
 พระกัศปนา แลวัดให้ผู้ครองแผ่นดินแลพระสงฆ์อัน
 แก่เจ้าคณะแลพระสงฆ์ วัดนอกวัดแต่ศัณวารายทั้งหลาย
 ให้ทุกตำบลตามพระบรรพตแล้ว ให้นำตามจอมเข้าไป
 ถวายบังคม แล้วยถวายชบวนพระมหาชาติแลพระระเบียง
 แลโพธิ์มณฑลเศียร แลพระเค็ม แลอาราม แล บุญดี แล ญาติ
 พระสงฆ์ แลทัญมิมี่ดักทั้งปวง แลนายตามจอม
 ทูลด้วยพระเจดีย์แลพระเพทาร์ แลขอประดิษฐานผู้คน
 แลญาติไว้เป็นข้าพระแลขอทัญมิมี่ดัก จังมีพระราช
 โองการอนุโมทนาด้วยนายตามจอม จึงให้นายแวงจำ
 พระบรรพตไปมอบทัญมิมี่ดัก แลข้าพระไว้สำหรับพระ
 นม แลห้ามราชการทั้งปวงนั้น มีพระราชโองการไว้
 สำหรับพระแลนายตามจอมไว้ ทัญมิมี่ดัก ตำบล บ้าน ส่นได้
 พระระเบียงได้กำแพงล้อมพระมหาชาติด้วย แลด้วยพระศรี

มหาราชสร้างพระวิหารฝ่ายทักษิณพระมหาธาตุ แด
 ก่อพระเจดีย์เพहारสูง ๗ วามืดทองตงถึงอาศน์ ก่อ
 พระพุทธรูปทรงถัน ๗ ตะแปดพระองค์ เข้ากัน ๓๒
 พระองค์ พระพุทธรูปประธานด้านตะองค์เป็นพระ ๓๖
 พระองค์ ได้ชื่อพระวิหารหลวง - แดพระมหาเถรเทศ
 รั้งสร้างพระธรรมศาลา ขุนศรีพิศแปดอ้อมแฉ่นเมือง
 ขวาง เอาเชิงคู่อุ้วศักหาวัศนวางวัศดำพูน เอาจาก
 มามุงพระธรรมศาลา

อยู่มาพระศรีมหาธาตถึงแก่กรรม ศักราช ๓๘๖๓ ปี
 โปรดให้ข้าหลวงออกมา เป็นศรีมหาธาตแต่งพระธรรม
 ศาลา ทำระเบียงล้อมพระมหาธาตุ แดก่อก่อพระเจดีย์
 วัศตัก มีพระบิณฑุรให้พระศรีมหาธาตไปรับเมืองฉาน
 ตกา ศรีมหาธาตถึงแก่กรรมเอาศัพมาไว้วัศตัก แดวั
 เอามาก่อเจดีย์ไว้ในพระเดิม ๘ ยอด

เมื่อศักราชได้ ๓๘๘๘ ปี โปรดให้หลวงศรีวราวงษ์
 มาเป็นเจ้าเมือง มาทำวิหารฝ่ายอุดรพระธาตุ ทักษิณ

พระโพธิมณฑลเขย ก่อพระสูง ๗ ศอกหล่อพระด้ามฤ
 องค์หนึ่งไว้บูชา ๓ เมียหุดของคันทงไว้ฝ่ายบรรพชิต ชื่อ
 จำเพียรเขียน แล้วอุทิศข้าหญิงชายไร่นาไว้สำหรับรักษา
 พระ โปรดให้หลวงพิเรนทรเทพมาเป็นเจ้าเมือง พระทิพ
 ราชาของพระญาณพรรณเป็นปลัด สักการียุกมาตเมืองแดง
 ไปตั้งเมืองพิทลุงได้ ทิพรราชาเป็นแม่ทัพไปตั้งได้คืนเจ้า

เมื่อศักราช ๒๓๓๘ ปี โปรดให้พระยาพิสดารราชมา
 เป็นเจ้าเมือง เสนให้คกแต่งทำกำแพงกำซั้วไว้ แล้ว
 เข้าไปกรุงไปทางเมืองสระ

เมื่อศักราช ๒๓๔๓ ปี โปรดให้พระยาศรีธรรม
 ราชเดชะมาเป็นเจ้าเมือง อชงคณะให้ตั้งป้อมหน้าหน้าเป็น
 แม่ทัพเรือมารบเสี้ยนคำแห่งปลัดนครปากพระญา ข้าศึก
 รุกเข้ามาถึงคันทงกำซั้วฝ่ายอุดร พระยาศรีธรรมราชออก
 รบศึกหนีไป

เมื่อศักราช ๒๓๔๔ ปี โปรดให้พระรามราชท้ายนา
 มาเป็นเจ้าเมือง เขาขุนเขาวราชมาเป็นปลัด รัฐบาลศึก

อุซึ่งคณะจึงพระยาให้ช้คคุม่ายบรรพ แต่ดำเนินาทำวงมาออก
ดำเนินาฉายทักษิณ

เมื่อศักราช ๒๓๗๓ มี คักของขงคนะยกมา พระญา
ให้ตั้งค่ายคู่ม่ายอุดร แต่แต่งเรือหุ้มเรือพายพดประมาณ
ห้าหมื่นเศษ รบกันเจ็ดวันเจ็ดคืน รุนพญาออกหัก
ทพดางคินคักแตกลงเรือคักเผาวค้ทำไฟเสีย พระญา
ถึงแก่กรรม พระญาแก้วผู้หลานก้อพระเจ้ายับบรรจุราช
ไว้ในพระธรรมศาลา

ศักราช ๒๓๗๗ มี พระบรมทูตโปรดให้พระญาบริบาล
พลราชเจ้าเมืองตะนาวศรีมหาครมาเป็นเจ้าพระญานครศรี
ธรรมราช เศไชยอภัยพิริบรากรมพาทูเจ้าพระญานคร
ศรีธรรมราช

พิมพ์ที่โรงพิมพ์จักรวัฒนา เลขที่ 17
ถนนตชนาว หลังวัดบวรนิเวศวิหาร
นายจิตร นาคไพโรจน์
ผู้พิมพ์โฆษณา 2503 โทร. 23744